

κατάληψη Γαριδάκια πίσω

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ και πάλι. Φέτος, η διαφορά που υπάρχει είναι ότι συμμετέχουν μόνον οι μαθητές των Γυμνασίων. Ηλικίας από 11,5 έως 15 ετών οι πιτσιρικάδες που μετατρέπουν το χαρτζιλίκι τους σε γαριδάκια, έχουν οχυρωθεί τώρα πίσω από τα κάγκελα. Ήδη, καθημερινά ο αριθμός των κατειλημμένων σχολείων αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο, διαφεύδοντας όλους εκείνους που «υπολόγιζαν» πως θα τελειώσουν πριν καν αρχίσουν. Όλοι οι... παρατηρητές προσπαθούν να καταλάβουν πού οφείλεται το νέο αυτό ξεσπασμα των παιδιών. Σίγουρα

οφείλεται σε περισσότερους από έναν λόγους. Και σίγουρα το κεντρικό αίτημα για μη επαναφορά των εξετάσεων, αποτελεί απλώς τον συνδυαστικό κρίκο όλων των αιτιών. Είναι τελικά ή όχι απλώς η αφορμή;

Σε μια προσπάθεια να απαντηθεί το ερώτημα αυτό έγινε μια ενδεικτική καταγραφή σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Η συζήτηση έγινε με μαθητές τριών σχολείων στις δυο πόλεις. Είναι βέβαιο ότι υπάρχουν και άλλες απόψεις. Υπογραμμίζουμε ιδιαίτερα, ότι αυτές είναι ενδεικτικές.

Δέχθηκαν να συζητήσουν με την «Ε», αλλά να μην δημοσιευθεί το επώνυμό τους. Για τη φωτογράφιση έδωσαν τη συγκατάθεσή τους μετά από αρκετή συζήτηση. Ο Αναστάσης και ο Νίκος (αριστερά) αρνούνται μέχρι τώρα να καθήσουν στο ίδιο τραπέζι με την γυμνασιάρχη τους. «Δεν της έχουμε εμπιστοσύνη», λέει ένας συμμαθητής τους, ενώ οι ίδιοι παραπονούνται για την κακή ενημέρωση που είχαν μέχρι τώρα. Οι πιο πολλοί δείχνουν να αγνοούν τους λόγους για τους οποίους βρίσκονται τώρα πίσω από τα κάγκελα

Εφτά αιτήματα τα εξής... έξι

Του
ΜΠ. ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΗ

ΤΟΠΟΣ: 4ο Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης. Ωρα 11 π.μ. Επιχειρούμε να συναντηθούμε με τους καταληψίες μαθητές και να συζητήσουμε μαζί τους.

Εξω από τις πράσινες μεταλλικές πόρτες του σχολείου, δεν κινούνται μαθητές. Μόνο κάποιοι εργάτες που επισκευάζουν το πεζοδρόμιο. Η μια πόρτα είναι κλειδωμένη με λουκέτο και επάνω της είναι κρεμασμένο ένα πανό που γράφει: «4ο Γυμνάσιο - Κατάληψη».

Το εξωτερικό του σχολείου θυμίζει «φρούριο». Η περιφράξη του προαυλίου αποτελείται από ψηλούς τοίχους που δεν επιτρέπουν στους διερχόμενους να δουν τι γίνεται στο εσωτερικό... Χτυπάμε τη δεύτερη πόρτα. Κάποιος καταληψίας μαθητής μάς ανοίγει, αλλά δεν μας επιτρέπει να μπούμε μέσα. Προτιμά να βγει αυτός έξω...

Η πόρτα ξανακλείνει, του εξηγούμε τι θέλουμε. Χτυπάει κι αυτός την πόρτα. Οι συμμαθητές του του ανοίγουν. Μπαίνει μέσα για να το συζητήσει μαζί τους... ξα-

ναβαίνει. Η απάντηση είναι αρνητική. Δεν δέχονται να μιλήσουν ούτε να μας επιτρέψουν να μπούμε μέσα, όπως και να βγάλουμε φωτογραφίες... Επιμένουμε και τελικά τους πείθουμε. Θέτουν ως όρο να μη δημοσιευθούν τα επίθετά τους. Συμφωνήσαμε και να 'μαστε μέσα στο κατειλημμένο σχολείο...

Πίσω από την πόρτα, στοιβαγμένα κάποια θρανία, τα οποία προφανώς βρίσκονται εκεί για να... ενισχύσουν την αντίσταση της πόρτας εάν κάποιος «ανεπιθύμητος» επιχειρήσει να την ανοίξει και να μπει μέσα. Αρχικά στη συζήτηση παίρνουν μέρος τέσσερις μαθητές, αλλά πολύ σύντομα η «παρέα» μας μεγαλώνει...

Πριν καλά καλά ξεκινήσουμε την κουβέντα μας, σημειώνεται κάποια αναστάτωση. Αιτία, η άφιξη της γυμνασιάρχου, η οποία βρίσκεται έξω από την πόρτα και ζητεί από τους καταληψίες μαθητές να της επιτραπεί η είσοδος, προκειμένου να συζητήσουν...

Η απάντηση είναι αρνητική. Ένας από τους μαθητές φωνάζει: «Πέστε της να φύγει και να ξαναπεράσει αύριο οπότε και θα δούμε εάν θα δε-

χθούμε να συζητήσουμε». Μου δίνουν την εντύπωση ότι απολαμβάνουν αυτή τη μικρή υπεροχή τους, λόγω νέσης. Στα πρόσωπά τους διακρίνω το χαμόγελο από αυτή τη «σκληρή» στάση απέναντι στη γυμνασιάρχη.

Στην ερώτησή μου γιατί δεν δέχονται να μπει στο σχολείο και να συζητήσουν μαζί της, προβάλλουν ως δικαιολογία ότι «εάν η γυμνασιάρχη μπει μέσα στο σχολείο, θα πάει στο γραφείο της και τότε είναι που δεν θα μπορούν να κάνουν τίποτα. Κι εάν επιχειρήσουν να την βγάλουν έξω, τότε είναι που θα μπλέξουν με την Αστυνομία». Κάποιος άλλος το είπε ακόμη πιο απλά: «Δεν της έχουμε εμπιστοσύνη».

Στο ξεκίνημα της συζήτησής μας μάθαμε ότι στο 4ο Γυμνάσιο φοιτούν περίπου 450 μαθητές. Στα ίδια κτίρια συστεγάζονται ακόμη: το 4ο Λύκειο, καθώς και το Εσπερινό Γυμνάσιο και Λύκειο Θεσσαλονίκης.

Οι μαθητές του προχώρησαν σε κατάληψη, το περασμένο Σάββατο, ενώ την προηγούμενη ημέρα έκαναν αποχή από τα μαθήματά τους. Η απόφαση πάρθηκε ύστερα από ψηφοφορία: 310

«Οχι στο "νέο" σύστημα που πέρασαν οι παππούδες και οι γιαγιάδες. Μας φτάνουν οι 1

μαθητές ήταν υπέρ της κατάληψης και οι υπόλοιποι κατά.

Στην ερώτησή μας, ποιοι είναι οι λόγοι που τους οδήγησαν στην κατάληψη, ο ένας από τους συνομιλητές μας, ο Αναστάσης, που έδειχνε και πιο ενημερωμένος, μάς είπε: «Από τη μια τα μέτρα του Σουφλιά για τις εξετάσεις και από την άλλη τα ιδιαίτερα προβλήματα που έχει το δικό μας σχολείο, όπως είναι η έλλειψη υποδομής για τα μαθήματα Πληροφορικής. Για το λόγο αυτό αναγκάζομαστε να μεταφερόμαστε σε ένα άλλο σχολείο επί της οδού Κασσάνδρου. Αυτό, εκτός των άλλων, είναι κι επικίνδυνο.

Στο σημείο αυτό επεμβαί-

νει ένας άλλος από τους συνομιλητές μας, ο Νίκος, και θίγει το θέμα της σχέσης των μαθητών με τους καθηγητές τους. Όλοι μαζί προσπαθούν και δίνουν την «κακή» αυτή σχέση καθηνητών - μαθητών. Επανήλθαμε όμως στα «μέτρα Σουφλιά», όπως καθιέρωσαν ως όρο τις νέες ρυθμίσεις και αναφερόντουσαν ιδίως στο θέμα της αξιολόγησης και των εξετάσεων.

Εδώ διαπιστώσαμε ότι τα πράγματα είναι κάπως συγκεχυμένα στο μυαλό των νεαρών μαθητών. Όλοι τους συμφωνούσαν στην εξής πρόταση: «Τα νέα μέτρα Σουφλιά δεν μας συμφέρουν. Ζητάμε να μη γίνονται οι εξετάσεις». Οι περισσότεροι ομολόγησαν πως δεν είναι και

πολύ καλά ενημερωμένοι πάνω στα «μέτρα Σουφλιά» και με μια αοριστολογία δικαιολόγησαν τη συμμετοχή τους στην κατάληψη.

Κάποιοι, όπως ο Αναστάσης και η Φένια, έδωσαν μια πιο συγκεκριμένη ερμηνεία στο γιατί τα «μέτρα Σουφλιά» - εξετάσεις είναι αρνητικά.

Ο Αναστάσης και η Φένια, λοιπόν, υποστήριξαν ότι «λόγω των εξετάσεων, οι κάπως πιο αδύνατοι μαθητές ή έστω αυτοί που μόνο σε κάποια μαθήματα δεν είναι «δυνατοί» θα οδηγηθούν στα φροντιστήρια κι αυτό ενισχύει την παραπαιδεία». Αμέσως συμφώνησαν όλοι με την ερμηνεία αυτή. Μάλιστα η Φένια έδωσε κι άλλη μια διάσταση. Είπε πως «οι εξε-

από τα καίγκελα

Πανελλαδικές. Δεν θέλουμε να κρυώνουμε το χειμώνα.

τάσεις τους δημιουργούν ψυχολογικά προβλήματα, αλλά ταυτόχρονα και οικονομικά, μια και μπαίνουν στη μέση τα φροντιστήρια».

Οι παριστάμενοι συμφώνησαν και πάλι...

Σε κάποια στιγμή είπαμε στους συνομιλητές μας ότι εμείς δεν γνωρίζουμε ποια είναι αυτά τα «νέα μέτρα Σουφλιά» και τους παρακαλέσαμε να μας ενημερώσουν... Τότε οι περισσότεροι ομολόγησαν πως κι αυτοί δεν είναι πολύ καλά ενημερωμένοι αλλά σε γενικές γραμμές...

Είπαν πως αρχικά ενημερώθηκαν από μια ομάδα περίπου δέκα συμμαθητών τους, οι οποίοι και τους έθεσαν το ζήτημα της κατάληψης, αλλά - όπως εξήγησαν - δεν ήταν

πλήρης η ενημέρωσή τους...

«Παρ' όλη αυτά όμως, αποφασίσαμε μια κατάληψη χωρίς όμως να είστε σωστά ενημερωμένοι», ήταν η επόμενη ερώτησή τους.

«Να σας πούμε τα αιτήματά μας», ήταν η πρόταση αυτής απάντησης που ζητήσαμε. Ο Αναστάσης είπε πως έγινε κι άλλη ενημέρωση για το περιεχόμενο των «μέτρων Σουφλιά». Η ενημέρωσή αυτή έγινε από τον υποδιευθυντή του σχολείου, που τους συγκέντρωσε στο προαύλιο και τους διάβασε την εγκύκλιο με τις νέες ρυθμίσεις.

«Δεν μπορώ να πω όμως πως τις θυμόμαστε, αφού όλοι κάναμε χαβαλέ όταν μας τις διάβαζε ο υποδιευθυντής», σχολίασε ο Αναστά-

σης. Το θέμα της κακής ενημέρωσής τους έθιξαν και τρεις άλλοι συμμαθητές, ο Νίκος, ο Παναγιώτης και ο Τόλης.

Ο Αναστάσης που, όπως είπαμε, έδειχνε πιο ενημερωμένος, είπε σε κάποια στιγμή: Τα νέα μέτρα Σουφλιά είναι ουσιαστικά μια απόπειρα μεταφοράς των περσινών αποφάσεων του Κοντογιαννόπουλου... Κανένα παραπέρα σχόλιο κι από κανέναν...

Ηρθε η στιγμή που ζητήσαμε να μας αναφέρουν ποια είναι, τέλος πάντων, τα αιτήματά τους. Μας είπαν ότι είναι εφτά, αναφέροντάς τα όμως διαπίστωσαν ότι βγαίνουν έξι. Παιδεύτηκαν, αλλά το έβδομο δεν κατάφεραν να το θυμηθούν.

Τα έξι λοιπόν είναι:

- Να μην γίνονται οι εξετάσεις στο Γυμνάσιο.
- Να καταργηθεί το ένα εφτάωρο τη βδομάδα που εφαρμόζεται κάθε Δευτέρα στο σχολείο τους.
- Να γίνουν δημοκρατικότερες οι σχέσεις των καθηγητών με τους μαθητές.
- Να γίνει αλλαγή της ύλης και αναφέρονταν στα βιβλία που περιέχουν στοιχεία άλλων εποχών.
- Να επιμορφωθούν κι άλλο οι καθηγητές και να μην απαιτείται αποστήθιση των μαθημάτων.
- Να μην επηρεάζει τη βαθμολογία η εξωτερική εμφάνιση του μαθητή.

Κλείνοντας τη συζήτησή μας οι συνομιλητές μας, εκφράζοντας και τους υπόλοιπους συμμαθητές τους που συμμετέχουν στην κατάληψη, μας δήλωσαν ότι δεν θα σταματήσουν την κατάληψη εάν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους.

Χαρακτηριστικά είπαν: «Πιστεύουμε ότι θα είμαστε οι τελευταίοι που θα σταματήσουμε την κατάληψη, αφού μέχρι στιγμής δεν βλέπουμε καμία διάθεση από το υπουργείο για την ικανοποίηση των αιτημάτων μας».

Για επίλογο αφήσαμε το κεφάλαιο «Υποκινούμενες καταλήψεις και εξωσχολικοί παράγοντες». Οι συνομιλητές μας ήταν κατηγορηματικοί: «Δεν μας ενδιαφέρουν καθόλου τα πολιτικά και τα κομματικά. Δεν είχαμε καμιά παρέμβαση κι από κανέναν».

Η παρέα διαλύθηκε. Η σιδερένια πράσινη πόρτα άνοιξε και μόλις βγήκαμε έκλεισε πάλι βιαστικά...

Εκεί απ' έξω ήταν ακόμη η γυμνασιάρχης κ. Μαρία Μπαλή, συνοδευόμενη από τον προϊστάμενο του Ιου Γραφείου Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Κ. Γιώτη.

Πρόθεσή τους, να δεχθούν οι καταληψίες μια συνάντησή και συζήτηση μαζί τους, προκειμένου να τους ενημερώσουν γύρω από τα θέματα που τους ενδιαφέρουν και που τους οδήγησαν στην κατάληψη.

Τα παιδιά του 2ου Γυμνασίου λένε ναι στην κατάληψη και ελπίζουν στην επιτυχία τους

Με το ίδιο σύστημα ήταν μαθητές και οι παππούδες μας

Της ΑΓΑΘΑΣ ΖΑΡΑΚΟΒΙΤΟΥ

ΑΝΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗ είναι η καθιερωμένη μορφή διεκδίκησης συνδικαλιστικών αιτημάτων των Ελλήνων εργαζομένων τα τελευταία χρόνια, για τους «καταληψίες» μαθητές των Γυμνασίων της χώρας είναι και η μοναδική που πιστεύουν ότι θα τους απαλλάξει από το φόβο.

Και παρουσιάζουν αρκετούς λόγους που οχυρώνονται πίσω από αυτό το... συναισθημα.

Μεσημέρι, έξω από το κτιριακό συγκρότημα της Μαρσλείου Σχολής. Ησυχία. Οι πράσινες θεόρατες πόρτες κλειδαμπαρωμένες, χωρίς συνθήματα. Τα παιδιά δέχονται με αρκετή ευκολία να μας μιλήσουν, ζητάνε μόνο να μην τραβηχτούν φωτογραφίες. Στο 26ο Γυμνάσιο 145 ψήφισαν υπέρ της κατάληψης, ενώ στο 35ο, 210. Από την 1η Οκτωβρίου περίπου τριάντα παιδιά «κατοικούν» μόνιμα σε βάρδιες στο σχολείο.

Στην εφηβεία, την ηλικία που το «α» κυριαρχεί σαν αρχικό γράμμα λέξεων με αρνητικό συναισθηματικό περιεχόμενο, ελλοχεύει η έλλειψη εμπιστοσύνης προς τους πάντες και τα πάντα:

«Μ' αυτές τις εξετάσεις δεν θα πάμε ποτέ στο Πανεπιστήμιο. Άλλα παιδιά δεν είναι τόσο καλοί μαθητές.

Πιθανό είναι, λοιπόν, να χάσουν άδικα την τάξη αν δεν γράψουν καλά», λέει η Νεκταρία.

«Και αν αρχίσουμε τα μαθήματα ξανά, ποιος μας εγγυάται ότι δεν θα κρυώνουμε το χειμώνα. Το σχολείο μας είναι ένα αχούρι. Οι τουαλέτες χάλια. Οι τάξεις μας με σπασμένα τζάμια. Δεν υπάρχουν πόρτες. Λείπουν στοιχειώδη όργανα γυμναστικής», εξηγεί ο Λάμπης.

«Οι καθηγητές δεν μας φέρονται καλά. Βάρανε κι ό- λας».

Τα παιδιά διηγούνταν ότι όταν αρχίσανε την κατάληψη είχαν πολλά προβλήματα. Κυρίως με τους γονείς τους. «Μας απειλούσαν». Τώρα, «ο πρώι τα περνάνε «καλά», «κούνε μουσική, παίζουν μπάλα, κάνουν πηγαδάκια και συζητάνε «πολύ λίγο για τα νέα μέτρα του Σουφλιά». Άλλα πράγματα τους απασχολούν περισσότερο. Διαβάζουμε στον τοίχο γραμμένο με άσπρη μπογιά:

«Όσο καιρό πιστεψα στον ψεύτικο έρωτά σου ένα τσιγάρο ήμουν στα χέρια τα δικά σου δίχως να νιώσεις πόνο με πέταξες στο δρόμο...»

■ Στο 2ο Γυμνάσιο Αθήνας κοπέλες και αγόρια σκαρφαλωμένα στην πόρτα του σχολείου, έβλεπαν από απέναντι γονείς και καθηγητές που είχαν μαζευτεί.

Περιμένω να μπει η κόρη μου στο σχολείο. Μια άλλη

μητέρα μου τηλεφώνησε σπίτι και με πληροφόρησε ότι θα μπουτν τα ΜΑΤ στο κτίριο για να σταματήσει η κατάληψη.

Με δυσκολία μας άφησαν να μπούμε μέσα στο σχολείο, αλλά πρόθυμα δέχθηκαν να συζητήσουμε. Εδώ ο αριθμός των παιδιών ήταν πολύ μεγαλύτερος και κανένας δεν προσπαθούσε να μονοπωλήσει τη συζήτηση. Τα παιδιά σχολίασαν, χωρίς συγκεκριμένα επιχειρήματα, ότι το νέο καθεστώς στην εκπαίδευση είναι αναχρονιστικό.

«Μ' αυτό το σύστημα ήταν μαθητές οι παππούδες και οι γιαγιάδες μας», ή «...έχουμε γίνει τσίρκο στην Ευρώπη». Χωρίς να είναι κατά των εξετάσεων, πιστεύουν ότι αρκούν οι Πανελλαδικές.

Δεν ανησυχούν για τις γνώσεις που συσσωρευμένες θα αναγκαστούν να μάθουν ούτε για πιθανή επέμβαση της Αστυνομίας.

Ανησυχούν όμως: Για τα καινούργια βιβλία - «Αυτό που διαβάζουμε δεν το καταλαβαίνουμε» - την παραπέρα στάση του υπουργού Παιδείας - «Μας την έφερε πίσω- πλάτα το καλοκαίρι» - για την εν γένει λειτουργία του σχολείου - «Δεν έχουμε θέρμανση ούτε χημείο». Και δηλώνουν: «Θα συνεχίσουμε την κατάληψη όσο αντέξουμε. Οι οικογένειές μας δεν έχουν λεφτά ούτε για φροντιστήρια ούτε για ιδιωτικά πανεπιστήμια».